

Víkendová akce Benešovsko 9.10. – 11.10.2020

Akce se uskutečnila v tomto podzimním období roku 2020, a bohužel se zřejmě jednalo o poslední letošní akci. Víkendovku připravil a režíroval kulturní referent pan Zdeněk Franc.

V pátek 9.10.2020 jsme se sešli se svými přáteli, kolegy autobusáky z Blanska na autobusovém nádraží. Odtud se v 8.00 hod. autobusem vyjelo směrem k Benešovu.

První den bylo v plánu navštívit Čapí Hnízdo a vesničku Křečovice, kde se natáčel známý film Vesničko má středisková. V odpoledních hodinách jsme tedy navštívili **Čapí Hnízdo**, rekreační areál a konferenční centrum, které se nachází na území středočeské obce Olbramovice. Farma byla vybudována na místě někdejšího statku a lihovaru. Nápad s motivem čapího hnízda vznikl podle čápů hnízdících v areálu již od roku 1926 a promítl se do návrhu stavby. Součástí areálu je aréna

jízdárny ve tvaru čapího hnízda, konferenční sál, hotel, restaurace, rybářská bašta, sportoviště, hospodářská farma (dobytek není chován na maso, ale pro ukázkou toho, která zvířata žila či žijí na farmách), ekocentrum pro zachráněné živočichy, naučné stezky. Pro nás jako návštěvníky bylo centrum uzavřené, prošli jsme si pouze venkovní stezky.

Známa kauza. Projekt s názvem Multifunkční kongresový areál Čapí hnízdo, získal v roce 2008 dotaci ve výši 50 milionů korun, která byla určena na podporu malých a středních podniků. V době před získáním dotace však patřila farma pod Agrofert podnikatele Andreje Babiše.

A už vyjíždíme k obci **Křečovice**. Je to obec jihozápadně od Neveklova, sídlo rytířů Křečovických z Křečovic,

zakladatelů kostela farního kostela svatého Lukáše. V jeho zdi je zasazena plastika, která dle některých pramenů znázorňuje pohanského slunečního boha. Dle posledních výzkumů se však jedná o zazděný keltský kříž s plastikou slunce. V této obci se narodil Josef Suk, který je zde i pohřben a v blízkosti hřbitova se nachází jeho rodný dům. V aleji jsou usazeny kameny s upomínkou na Josefa

Suka, kdy šest kamenů nese názvy jeho děl a celá alej je zakončena mohylou. Mezi zajímavosti obce patří i fakt, že se zde natáčel známý film Vesničko má středisková a známá místa z filmu jsme společnými silami našli.

Sobota. Druhý den vyrážíme do **Hrusic**. Jedeme se podívat do Hrusic hlavně z důvodu, že se zde narodil národní umělec Josef Lada a svoji rodnou vísku maloval nespočetněkrát a moc krásně. Chtěli jsme vidět kostel, který je na spoustě jeho obrázcích a je to právě kostel v Hrusicích, krásné Ladovy domečky, krásný kraj. A pokud dobře znáte obrázky Josefa Lady, dá se říct, že se v Hrusicích neztratíte. Nejen většině Ladovým obrázkům, ale i Hrusicím dominuje původně románský Kostel Sv. Václava. Rodný dům Josefa Lady už není, ale na jeho místě je postaven jiný dům a na něm pamětní deska. V Hrusicích je též Památník a muzeum Josefa Lady. Po procházce ve vesničce, celí vyhladovělí ☺ si dáváme oběd v Hospodě u Sejků, která je moc krásná a pomalovaná ladovskými obrázky zvenčí i zevnitř. Odpolední plánovaná exkurze do pivovaru Velké Popovice byla bohužel zrušená a tak máme náhradní program. Uvítali nás místní průvodkyně ve **sklárně v obci Sázava**. Zde se dozvídáme, že Josef Kavalier postavil v Sázavě v roce 1882 sklářskou huť, kterou pojmenoval po svém otci František. Tato huť byla na svou dobu velmi moderní a prosperovala, protože byla levně zásobována dřevem dopravovaným po vodě. Později byly vybudovány nové provozy a význam hutí František klesal a huť pomalu chátrala. Díky Nadaci Josefa Viewegha, kterou založil a půl milionem korun podpořil otec spisovatele Michala Viewegha a současně s podporou města byla huť opravena. V hutí vzniklo unikátní národní Centrum sklářského umění, které je zaměřeno na výrobu uměleckých artefaktů, skleněných plastik a soch. Je zde též vystavena sbírka děl moderní sklářské tvorby. Sbírkou představuje jednotlivé sklářské technologie od kahanové techniky, malování a broušení po leštění a pískování skla. Součástí je expozice prezentující historické sklářské stroje, nástroje, náčiní a zařízení. Expozice vrcholí prohlídkou moderního skla ze sbírky IGS (International Glass Symposium). Podobně jako tisíce jiných návštěvníků muzea jsme se mohli diamantovým perem podepsat na skleněnou desku v jedné z expozic.

A je tu neděle, cestou domů vyrážíme na zámek **Konopiště**.

Významný šlechtický hrad přestavěný na zámek, který byl v držení celé řady vlivných šlechtických rodů. Dnes je znám zejména jako hlavní sídlo arcivévody Františka Ferdinanda d'Este. V roce 1900 byl také kolem zámku založen obrovský park s Růžovou zahradou, skleníky, oborou a rybníkem. Arcivévoda byl vášnivým

lovcem, proto jsme se těšili, že na zámku uvidíme řadu tuzemských i exotických trofejí. Pro své záliby také nechal upravit prostor bývalé stáje na prvním nádvoří a také zde otevřel hernu se střelnicí. Ta je v Čechách naprosto unikátní památkou. Bohužel kvůli této hloupé době, jsme byli již na parkovišti upozorněni, že je zámek dle vládního rozhodnutí od soboty pro veřejnost uzavřen. Otevřena byla pouze po domluvě **výstava dobových kostýmů a moto muzeum**. A tak se naše skupinka rozdělila, někteří se šli projít kolem zámku, někteří na výstavu kostýmů, ostatní do muzea motorek. Výstava barokních kostýmů a masek nás provedla světem vznešených kavalírů a dam z dob Marie Terezie a francouzského krále Ludvíka XV. Představuje oděvy, kostýmy a masky používané pro různé společenské události. Seznamuje zábavnou formou s dobovým ideálem krásy, představuje oděvy jako symbol společenského postavení a poodhaluje způsoby, jakými se šaty nosily. Ostatně, ne nadarmo se říká, že šaty dělají člověka. A co jsme mohli vidět v muzeu motocyklů? Je to muzeum legendárních českých motorek Jawa, motocyklových veteránů v původním stavu, většinou také pojízdných. Mohli jsme se pokochat pohledem na dobové náhradní díly, stejně jako různé potřeby a oblečení tehdejších jezdců a závodníků. Jawa muzeum Konopiště vás překvapí hlavně spoustou unikátních kousků, ze kterých každý má svůj vlastní příběh. V jiném muzeu nikde na světě takové originály nenajdete.

Po malém obědě odjíždíme směrem na Blansko a ve večerních hodinách se rozcházíme do svých domovů. Sice unaveni po dlouhé cestě, ale s pocitem, že výlet i po tolika peripetiích kvůli nemoci Covid, jsme si užili v dobré společnosti, s milými lidmi a dobrými kamarády. A co víc, bůhví, kdy tato hrozná doba skončí a kdy se znovu zase potkáme na další víkendovce.

Vaše Hana Zabloudilová

